

În introducerea filmului *La răscruce între dragoste și moarte*, cu Richard Gere și Sharon Stone, am văzut la un moment dat următoarea întrebare *Dacă astăzi ar fi ultima zi din viața ta, ce ai schimba? Ce ai iubi? Ce ai decide?* Dacă noi am fi întrebați aceleași lucruri, care ar fi răspunsul nostru?

Astăzi celebrăm solemnitatea Înălțării Domnului la ceruri. De fiecare dată când auzim cuvântul Înălțare, imediat ne gândim la cer, ceea ce ne și induce un pic în confuzie, fiindcă vorbim despre înălțarea lui Isus la patruzeci de zile de la învierea sa din morți.

A ne gândi la înălțare ca la o ascensiune, urcare la cer, e ceva natural. În crezul apostolic, mărturisim această idee, de a urca la ceruri, de fiecare dată când spunem, *S-a înălțat la ceruri și șade la dreapta Tatălui...*

Însă ce e cu această Înălțare? Înălțarea la ceruri înseamnă că în evenimentul întrupării, Isus a devenit om prin puterea Duhului Sfânt prin preasfânta Fecioară Maria. Înălțarea nu a fost un moment de rămas bun, o petrecere de despărțire pentru Isus. Iar asta fiindcă Isus se va întoarce pentru a-și duce la îndeplinire opera, misiunea de mântuire a lumii întregi. Mai degrabă, a fost ora sa de glorie din partea Tatălui ceresc, momentul în care s-a definitivat prezența sa fizică și vizibilă din mijlocul nostru, dar mai ales momentul în care a început prezența sa în dimensiunea invizibilă, sacramentală.

Cu toate că Cristos nu mai este prezent în mijlocul nostru din punct de vedere fizic și vizibil. El tot este cu noi iar asta fiindcă el însuși ne-a spus că *Orice veți face unuia dintre aceștia care sunt frați și surorile mele, mie mi-ați făcut.* Apoi a spus că *Unde doi sau trei se adună în numele meu, eu sunt acolo, în mijlocul lor.* În momentul consacării sfintei Euharistii, preotul spune că *Acesta este trupul meu... Acesta este sângele meu...* Cu adevărat, pâinea și vinul devin trupul și sângele lui Cristos.

Timpul pregătirii apostolilor săi, pentru misiunea de răspândire și întemeiere a Bisericii sale e acum sfârșită, în timp ce participarea lor continuă la această misiune abia acum începea.

Cu alte cuvinte, înălțarea sa nu a fost doar un rămas bun pentru Isus ci doar o înmânare a misiunii pentru discipoli săi.

Însă care este această misiune? Misiunea nu este nimic altceva decât împărtășirea iubirii lui Isus, de schimbare a inimii oamenilor, de a fi martori ai lui Cristos în lume, de predicare a veștii cele bune că Dumnezeu ne-a mântuit și că ne-a condus la pocăință. Însă unde și cui trebuie să evanghelizăm?

Cineva spunea la un moment dat că, exista odată un vitraliu care reprezenta înălțarea lui Cristos cu nori și cu cerul deschis și cu îngeri. Sub această imagine erau scrise cuvintele, *Glorie lui Dumnezeu în înălțimi.*

La un moment dat cineva aruncase cu o piatră în vitraliu și ștersese cuvântul înălțimi. Acum se putea citi numai atât *Glorie lui Dumnezeu.* De fapt tocmai asta e ceea ce trebuie noi să facem, locul unde trebuie să evanghelizăm, locul în care să predicăm vestea cea bună a învierii lui Cristos și a mântuirii pe care el ne-a obținut-o, adică peste tot.

Pr. Mihail Andrei Iacob

Ant. la intrare

Fap 1,11

Bărbați galileeni, de ce stați privind la cer? Așa cum l-ați văzut ridicându-se la cer, tot astfel va veni, aleluia!

Rugăciunea zilei

Dumnezeule atotputernic, fă-ne să tresăltăm de bucurie sfântă și să ne desfătăm în aducere de mulțumire, pentru că înălțarea lui Cristos, Fiul tău, înseamnă și ridicarea noastră; întărește-ne în speranța că și noi, trupul său mistic, vom ajunge, precum suntem chemați, la slava în care a intrat el, mergând înaintea noastră. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

Lectura I

În timp ce erau cu ochii ațintiți spre cer, el s-a înălțat.

Citire din Faptele Apostolilor

1,1-11

În prima carte, o, Teofil, am tratat despre tot ce a făcut și a învățat Isus de la început ² până în ziua în care a fost înălțat, după ce, prin Duhul Sfânt, i-a instruit pe apostolii pe care îi alesese. ³ După pătimirea sa, el li s-a prezentat viu, cu multe dovezi, arătându-li-se timp de patruzeci de zile și vorbindu-le despre cele privitoare la împărăția lui Dumnezeu. ⁴ Și în timp ce era cu ei, le-a poruncit să nu se îndepărteze de Ierusalim, ci să aștepte promisiunea Tatălui „pe care - zicea el - ați auzit-o de la mine: ⁵ Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați în Duhul Sfânt, nu după multe zile”. ⁶ Atunci, cei care se adunaseră l-au întrebat,

zicând: „Doamne, în acest timp vei restabili împărăția lui Israel?” ⁷ Dar el le-a zis: „Vouă nu vă este dat să cunoașteți timpurile sau momentele pe care Tatăl le-a stabilit prin propria autoritate. ⁸ Însă când va veni Duhul Sfânt asupra voastră, voi veți primi o putere și îmi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea și Samaria și până la marginile pământului”. ⁹ Și spunând acestea, sub privirile lor, el a fost înălțat și un nor l-a ascuns din ochii lor. ¹⁰ În timp ce erau cu ochii ațintiți spre cer și el se înălța, iată că le-au apărut doi bărbați în haine albe ¹¹ și le-au spus: „Bărbați galileeni, de ce stați privind la cer? Acest Isus, care a fost înălțat de la voi la cer, va veni tot așa cum l-ați văzut mergând spre cer”.

Cuvântul Domnului

Psalmul Responsorial

Ps 46(47),2-3.6-7.8-9 (R.: 6)

R.: Dumnezeu se înalță în strigăte de bucurie,

Domnul se înalță în sunete de trâmbiță.

sau:

Aleluia.

² Toate popoarele, bateți din palme, aclamați-l pe Dumnezeu cu strigăte de bucurie!

³ Căci Domnul Preaînalt este înfricoșător, mare rege peste tot pământul. **R.**

⁶ Dumnezeu se înalță în strigăte de bucurie,
Domnul se înalță în sunete de trâmbiță.

⁷ Cântați-i psalmi lui Dumnezeu,
cântați-i!
Cântați-i regelui nostru,
cântați-i! **R.**

⁸ Căci Dumnezeu este rege peste
tot pământul,
cântați-i cu măiestrie!

⁹ Dumnezeu stăpânește peste
neamuri,
Dumnezeu stă pe tronul său cel
sfânt. **R.**

Lectura a II-a

Cristos a intrat chiar în cer.

**Citire din Scrisoarea către
Evrei**

9,24-28; 10,19-23

Fraților, Cristos nu a intrat într-un sanctuar făcut de mână de om, prefigurare a celui adevărat, ci chiar în cer, ca să se arate acum înaintea feței lui Dumnezeu în favoarea noastră, ²⁵ și nu ca să se aducă pe sine de mai multe ori, așa cum marele preot intră în sanctuar în fiecare an, cu sângele altcuiva, ²⁶ căci ar fi trebuit să sufere de mai multe ori de la întemeierea lumii. Dar acum, la împlinirea timpurilor, el s-a arătat o singură dată ca să distrugă păcatul prin jertfa lui. ²⁷ Și după cum oamenilor le este dat să moară o singură dată, iar după aceasta este judecata, ²⁸ tot la fel și Cristos, după ce s-a jertfit o dată ca să ia asupra sa păcatele celor mulți, se va arăta a doua oară, fără păcat, pentru a-i mântui pe cei care îl așteaptă. ^{10,19} Așadar, fraților, având încredere că vom intra în sanctuar datorită sângelui lui Isus ²⁰ pe calea cea nouă și vie pe care ne-a deschis-o prin catapeteasmă, adică prin trupul său, ²¹ și având un mare

preot peste casa lui Dumnezeu, ²² să ne apropiem cu inimă sinceră în plinătatea credinței, curățindu-ne prin stropire inimile de conștiința rea și spălându-ne trupul cu apă curată! ²³ Să ținem cu neclintire mărturisirea speranței, pentru că cel care a promis este demn de încredere!

Cuvântul Domnului

Aclamație la Evanghelia

Mt 28,19a.20b

(Aleluia) “Mergând, faceți ucenici din toate neamurile, spune Domnul; eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii!” **(Aleluia)**

Evanghelia

În timp ce îi binecuvânta, a fost ridicat la cer.

 Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca

24,46-53

În acel timp, Isus le-a zis discipolilor săi: „Dacă cineva mă iubește, va păzi cu în acel timp, Isus le-a spus discipolilor săi: „Așa este scris: Cristos trebuia să sufere și să învie din morți a treia zi ⁴⁷ și să fie predicată convertirea în numele lui spre iertarea păcatelor la toate neamurile. Începând din Ierusalim, ⁴⁸ voi veți fi martorii acestor lucruri. ⁴⁹ Și, iată, eu îl trimit asupra voastră pe acela pe care Tatăl l-a promis, însă voi să rămâneți în cetate până când veți fi îmbrăcați cu putere de sus!” ⁵⁰ Apoi i-a scos până spre Betania și, ridicându-și mâinile, i-a binecuvântat, ⁵¹ iar în timp ce îi binecuvânta, s-a îndepărtat de ei și a fost ridicat la cer. ⁵² Iar ei,

adorându-l, s-au întors la Ierusalim cu bucurie mare ⁵³ și stăteau tot timpul în templu binecuvântându-l pe Dumnezeu.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea Credincioșilor

Fraților preaiubiți, astăzi celebrăm întoarcerea lui Isus la Tatăl său ceresc și al nostru. Să ne deschidem acum inimile și sufletele în fața împlinirii promisiunii sale de a ni-l trimite pe Duhul Sfânt. Să spunem împreună:

R. Ascultă-ne Doamne!

- Ne rugăm pentru duhul reînnoirii comunității noastre parohiale, ca Duhul Sfânt să binecuvânteze eforturile noastre de a crește în pace și iubire. **R.**
- Ne rugăm și pentru vocații, ca tineri să descopere frumusețea jertfei de sine față de iubirea lui Isus și bucuria care vine cu ea. **R.**
- Ne rugăm pentru cei care se simt copleșiți de griji și presiunea vieții, ca ei să se întoarcă la Domnul pentru inspirație și încurajare. **R.**
- Ne rugăm ca noi să primim harul de a redescoperi darul împăcării și al păcii. **R.**

- Ne rugăm și pentru intențiile pe care le păstrăm în adâncul inimii noastre. **R.**

- Ne rugăm ca tuturor credincioșilor noștri răposați să li se deschidă porțile cerului. **R.**

Doamne Dumnezeul nostru, suntem plini de recunoștință față de iubirea ta infinită față de noi. Dă-ne te rugăm harul ca să primim cu bucurie vestea cea bună a Fiului tău și să dăm mărturie de ea tuturor celor cu care ne întâlnim. Prin Cristos Domnul nostru. Amin

Asupra Darurilor

Îți aducem, Doamne, această jertfă, în sărbătoarea sfântă a Înălțării Fiului tău, și implorăm îndurarea ta: dă-ne, te rugăm, harul, ca, prin acest schimb preasfânt de daruri, să căutăm cele cerești. Prin Cristos, Domnul nostru.

Ant. la Împărtășanie *Mt 28,20*

Iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii, aleluia.

După Împărtășanie

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care ne dai nouă, celor de pe pământ, harul de a săvârși cele dumnezeiești, înflăcărează, te rugăm, inimile noastre de dorul după lăcașurile cerești, unde Cristos a înălțat la tine firea noastră omenească. El, care viețuiește și domnește în vecii vecilor.

